

[Aage Frandsen]

teruddannelse, B 23, 1990-91, og et forslag, der betyder, at der bliver etableret en uddannelse specielt rettet mod korttidsuddannede kvinder, jf. forslag til folketingsbeslutning om længerevarende uddannelsesforløb for arbejdsløse kvinder, B 20, 1990-91. SF agter endvidere at fremsætte forslag, der tager udgangspunkt i de problemer, som vedrører dem, der er udstødt af arbejdsmarkedet, og endelig forslag om betalt frihed til uddannelse.

Herudover stiller SF en række forslag til ændring af finansloven for 1991, som især tager højde for behovet for flere penge til de korttidsuddannede. Disse ændringsforslag består bl.a. i 500 mio. kr. til uddannelse af ufaglærte, 500 mio. kr. til fremrykning af uddannelsesstilbudet til de arbejdsløse og 150 mio. kr. til voksen erhvervsuddannelse.

Til dette beslutningsforslags gennemførelse har SF stillet ændringsforslag til finansloven, som i 1991 indebærer yderligere 300 mio. kr. til flere uddannelsespladser og 300 mio. kr. finansieret via AER til sikring af praktikpladser til alle. Endelig vil nogle af de foreslåede ekstra midler på finansloven til fremrykning af uddannelsesstilbudet til arbejdsløse også kunne anvendes her.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om efteruddannelse.

(Beslutningsforslag nr. B 23).

Efter forslagsstillernes opfattelse er det vigtigt, at der overføres økonomiske midler fra passiv til aktiv indsats, det vil sige, at penge, som i dag bruges til dagpenge og bistandshjælp, i stedet anvendes til uddannelse og etablering af nye arbejdspladser. Det kan ske ved, at arbejdsløse kommer i uddannelse eller arbejde.

Der er mindst to grunde til, at det er fornuftigt med uddannelse. For det første er der brug for en generel højnelse af uddannelsesniveaet – både for at befolkningens almene uddannelsesniveau kan blive bedre, og for at arbejdskraften kan blive bedre fagligt kvalificeret. For det andet er flere i uddannelse den eneste må-

de, hvorved vi på kort tid kan få en betydelig nedgang i arbejdsløsheden. Arbejdsløse kan komme i arbejde, når nogle af dem, der er i arbejde, kommer i uddannelse, og arbejdsløse kan komme i uddannelse.

SF fremlagde i foråret 1990 en samlet plan til en aktiv arbejdsmarkedspolitik, der bl.a. byggede på mere uddannelse. Dette forslag er kun en del af denne helhed og vedrører kun efteruddannelse.

Derudover fremsætter SF et forslag, der indebærer ret til uddannelse og arbejde for unge under 25 år, jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ret til uddannelse og arbejde for alle unge under 25 år, B 22, 1990-91, og et forslag, der betyder, at der bliver etableret en uddannelse specielt rettet mod korttidsuddannede kvinder, jf. forslag til folketingsbeslutning om længerevarende uddannelsesforløb for arbejdsløse kvinder, B 20, 1990-91. SF agter endvidere at fremsætte forslag, der tager udgangspunkt i de problemer, som vedrører dem, der er udstødt af arbejdsmarkedet, og forslag om betalt frihed til uddannelse.

Herudover stiller SF en række forslag til ændring af finansloven for 1991, som især tager højde for behovet for flere penge til de korttidsuddannede. Disse ændringsforslag består bl.a. i 500 mio. kr. til uddannelse af ufaglærte, 500 mio. kr. til fremrykning af uddannelsesstilbudet til de arbejdsløse og 150 mio. kr. til voksen erhvervsuddannelse.

Til dette beslutningsforslags gennemførelse har SF stillet ændringsforslag til finansloven, som indebærer yderligere 150 mio. kr. i 1991.

Som det fremgår af dette forslag til folketingsbeslutning, er det SF's opfattelse, at forøgelse af efteruddannelsesindsatsen ikke skal finansieres af det offentlige.

Som det videre fremgår af forslaget, er det SF's opfattelse, at beslutningerne om al efteruddannelse skal træffes på demokratisk vis i et paritetisk organ. Derved må det forventes, at efteruddannelse i højere grad vil komme alle ansatte til gode og ikke kun de ansatte, der i forvejen er forholdsvis veluddannede.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.